

1

Навіть не «Хто ти такий?», а «Що ти таке?» — питають вони Ківі.

Чихуахуа Клеопатра вважає його дзьобатою жабою. Щури Черевик і Оксфорд із сусіднього каналізаційного люка називають пернатого перерослою картоплиною-монстром. Насправді ж — він птах ківі, самець.

Сіро-коричневе, ледь зеленаве пір'я багатьом здається не красивим. Але розуміння краси в усіх різне. От для Ківі, наприклад, неприпустимою є рожева сукня, в яку господиня одягає собачку Клеопатру. Чихуахуа тоді схожа на ляльку Барбі собачого світу. Повірте, це досить дивне видовище.

— Ти взагалі що таке? Ходиш тут без дозволу мою територію. Іди собі до жаб на болото, — побачивши птаха, дзявкає Клеопатра.

5

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

— А ти чого така нервова? — питає її Ківі. Бо вона й справді дуже нервова.

— Не розкажуй мені, якою я маю бути, — прищулює свої підлі оченята собачка. — Мій батько — переможець багатьох собачих конкурсів, а маминою господинею була дружина мера міста! — не перестає дзявкати Клеопатра. — А хто твої предки? Які ти маєш медалі, щоб ходити по моїй землі?

— Чого ж ця земля твоя?

— Бо я її помітила! — дзявкає Клеопатра й задирає голову так високо, що не помічає, як наступає на гнилу грушку на доріжці.

Ківі відрізняється від інших пташок. Але й місцеві, тобто качки, дрозди, синиці — геть не такі, якщо їх порівнювати з птахами з екзотичних островів. У них немає жовтих гребенів на голові, схожих на бенгальський вогонь, і рожевих хвостів, схожих на феєрверк.

Коли Ківі народився, то лікар, розглядаючи його рентгензнімок, оголосив: «У грудях цієї пташки немає потрібних для літання кісток». Страуси та пінгвіни теж такі, тут нічого дивного. Але це означало, що скільки б на Ківі не було пір'я, він однак ніколи не полетить.

Ви одразу скажете: нещасне створіння, ніколи не побачить те, що доступне величним журавлям чи навіть дрібним горобцям. Але Ківі відповів би, що не треба його жаліти. У наш час, коли розвинена авіація, немає ніяких проблем. На землю можна дивитися, наприклад, з повітряної кулі.

Замість потрібних для літання кісток він має дуже-дуже міцні ноги. Птах бігає майже так швидко, як Усейн Болт, багаторазовий чемпіон Олімпійських ігор з острова Ямайка.

Що ж до імені, то, закономірно, виникає питання: чому птаха ківі назвали Ківі? Клеопатру ж не звать Чихуахуа, а Черевика і Оксфорда — просто Щурами?

Як же вам відповісти? А ніяк! Так уже сталося: сказали Ківі — то хай буде Ківі. Самому птахові, в принципі, нормально. Він навіть, можна сказати, задоволений.

2

Батьки Ківі приїхали сюди з дуже-дуже-дуже далекої країни Нова Зеландія. Вони втікали від лісової пожежі і на узліссі потрапили в пастку птахоловів.

Потім його батьків довго везли кораблем через кілька океанів і морів, доки не переправили сюди та не закрили в зоопарку. Ківі навіть не знає, як звали його тата і маму. Коли народився він, батьків передали звіринцеві на іншому краю землі. Ківі ж залишили на самоті в дротяній мерзенній клітці.

Поряд жили інші екзотичні птахи — фламінго, папути. Вони кричали цілими днями, що аж голова боліла. Усім цим різнокольоровим клоунам тут подобалося. Їх годували, за ґратами вони не боялися хижаків і лісових пожеж. А ще на них дивилися відвідувачі й фотографували їх. Цим птахам подобалася слава. Вони красувалися у своїх клітках, наче моделі на подіумах. А от Ківі бажав ходити там, де заманеться, і робити те, що заманеться.

Якось один недолугий працівник відчинив клітку, щоб насипати їжі. І Ківі прошмигнув попри його ноги, відчайдушно

полетівши, тобто (вибачте) побігши до виходу. Чоловік навіть не встиг зрозуміти, що відбулося. А Ківі вже пробирався повз слона, левів та лемурів. Потім минув і зубрів, які живуть майже біля виходу.

За ним гналася ціла зграя чоловіків і жінок в уніформі, пропахлій фекаліями мешканців зоопарку. Вони галасували, бігали повсюди, але не змогли зловити птаха. Той прошигнув попри головну браму.

Неподалік був великий супермаркет із безліччю рекламних плакатів. Ківі вилетів, тобто (вибачте) вибіг на стоянку із сотнею автовок. Підбіг до червоного «Мерседеса» і сховався біля брудного колеса. Власниця цієї машини підкотила візок з продуктами. Поки вона відчинила багажник і розвернулася, щоб розвантажити візок, птах непомітно застрибнув усередину.

Працівники зоопарку довго бігали стоянкою і питали в людей, чи не бачили вони екзотичного птаха ківі. Але в той час він уже зручно вмостився між сіткою яблук, рулоном фольги, пляшкою соєвого соусу, двома плитками шоколаду і багетом, шматочок від якого, якщо чесно, птах нахабно віддзьобнув. Жінка повезла його червоним «Мерседесом» до себе додому. Так Ківі опинився тут.

Тепер він живе на околиці великого міста. Найбільше товаришує з трьома братами-дроздами. Цих птахів звати Дубко, Кленко і Яшенько. (Їхня мама-дроздиха хотіла, щоб усі імена її дітей мали однакові закінчення). Ківі іноді приходить до них у гості. Сімейство дроздів його любить і пропонує жити разом. Але Ківі має складний характер і не хоче їх розчаровувати своєю поведінкою.

3

Ківі живе скрізь. «Скрізь» означає, що в нього немає дому. Сьогодні це парасольки-лопухи, які ростуть коло болота. Завтра — стара перевернута ванна за городами. А післязавтра — нірка в кореневиді дуба, у яку хотів поселитися їжак, але Ківі зайняв її першим. Проте, коли зрозумів, що їжак не може знайти собі іншу хатку, усе ж впустив його під дуб.

Дрозди Дубко, Кленко і Ясенько живуть разом з батьками. Вони кажуть, що не можуть собі уявити, як це — жити окремо.

Ні, Ківі зовсім не страшно самому. Хіба коли гроза. Він боїться, що якась блискавка влучить у дерево. А те дерево підпалить інші дерева, траву, будинки. І птахові доведеться втікати від пожежі, як колись його батькам у Новій Зеландії. Він боїться потрапити в руки птахоловів. (Цю страшну історію колись почув від працівників зоопарку). Ківі не соромно за те, що він має страхи.

Хоча — чого йому боятися? Хіба ж це не він недавно втік із зоопарку? Бо дуже швидко бігає. Він тут найпрудкіший з усіх. І найперспективніший футболіст.

Футбол — найголовніша тут гра. Кожного місяця відбувається матч між командами птахів і щурів. Головне правило під час футболу для птахів — не літати, для щурів — не кусатися. Хто виграє — той володіє пустирем цілий місяць. А на пустирі — море розваг і всілякого потрібного непотребу. Наприклад, колись дрозди там знайшли магнітофон і слухали музику, аж поки не сіли батарейки.

Того разу програли «свої», тобто птахи, з рахунком 3:4. Правда, програли без Ківі в команді. Тому на пустир їм заходити заборонено. Хоча Ківі міг би й це робити (ще раз повторимо: дехто плуває його зі щуром).

Скоро буде нова гра. Найкращий пташиний форвард — фазан на кличку Челсі — минулого місяця забив усі три пташині голи. Але цього разу до команди приєднався ще й Ківі. І хоча з боку щурів грають ледь не самі Роналду і Мессі, птахи спробують цього разу таки виграти.

Тренер — батько дроздів Грабослав Каштанович. Він постійно каже: «Наша сила — у єдності. Головне — контактувати один з одним. Поодинці важко щось зробити».

10

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

11